

НАЦІОНАЛЬНИЙ ПЕДАГОГІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ

імені М.П. Драгоманова

УДК 378.011.3-051:78(043.3)

ЧЕНЬ БО

**ФОРМУВАННЯ ГОТОВНОСТІ МАЙБУТНЬОГО ВЧИТЕЛЯ МУЗИКИ ДО
ВИКОНАВСЬКО-ІНТЕРПРЕТАЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ У ПРОЦЕСІ
ІНСТРУМЕНТАЛЬНОГО НАВЧАННЯ**

13.00.02 – «Теорія та методика музичного навчання»

АВТОРЕФЕРАТ

дисертації на здобуття наукового ступеня

кандидата педагогічних наук

Київ – 2017

Дисертацією є рукопис.

Робота виконана у Національному педагогічному університеті імені М.П. Драгоманова, Міністерство освіти і науки України, м. Київ.

Науковий керівник:

кандидат педагогічних наук, доцент
ЗАЙЦЕВА Алла Віталіївна,
Національний педагогічний університет
імені М.П. Драгоманова, факультет
мистецтв, доцент кафедри фортепіанного
виконавства і художньої культури.

Офіційні опоненти:

доктор педагогічних наук, професор
**УСТИМЕНКО-КОСОРІЧ Олена
Анатоліївна**, Сумський державний
педагогічний університет імені
А.С. Макаренка, директор Навчально-
наукового Інституту педагогіки і
психології;

кандидат педагогічних наук
ЛІХІЦЬКА Лариса Миколаївна,
Вінницький державний педагогічний
університет імені М.Коцюбинського,
старший викладач кафедри мистецької
підготовки.

Захист відбудеться “12” квітня 2017 р. о 16.00 год. на засіданні спеціалізованої вченої ради Д 26.053.08 у Національному педагогічному університеті імені М.П. Драгоманова за адресою: 01601, м. Київ, вул. Пирогова, 9.

З дисертацією можна ознайомитись у бібліотеці Національного педагогічного університету імені М.П. Драгоманова за адресою: 01601. м. Київ, вул. Пирогова, 9.

Автореферат розісланий “11” березня 2017 р.

**Вчений секретар
спеціалізованої вченої ради**

Л.І. Паньків

ЗАГАЛЬНА ХАРАКТЕРИСТИКА РОБОТИ

Актуальність теми дослідження. Сучасна вітчизняна освіта переживає період глобальних трансформацій, які зумовлені новими тенденціями в розвитку суспільства, а також динамікою науково-технічного прогресу. Високі вимоги до якості фахової підготовки майбутніх учителів музики зумовлюють необхідність створення та впровадження оновленої системи інструментально-виконавської підготовки студентів факультетів мистецтв педагогічних університетів.

Розглядаючи інструментально-виконавську підготовку в ракурсі модернізації різних ланок загальноосвітньої, мистецької освіти, що сприяє розвитку сталого інтересу до опанування й впровадження в музично-педагогічну практику інноваційних технологій, звертаємо увагу на вагомість даної проблеми у сучасній мистецькій підготовці студентів. Оновлення національної традиційної системи музично-педагогічної освіти полягає, перш за все, у формуванні різнобічно розвиненої особистості майбутнього вчителя музики, здатного не лише демонструвати свої педагогічні здібності, а й презентувати прогресивний стиль педагогічної діяльності.

У зв'язку з цим, на сучасному етапі актуалізується роль виконавсько-інтерпретаційної діяльності, яка забезпечує цілісне розуміння музичного твору та його творче відтворення. Проблема виконавської інтерпретації знайшла висвітлення в науковій літературі. Узагальнення й конкретизація існуючих поглядів у сфері мистецтвознавства (Ю. Вахраньов, Н. Корихалова, О. Котляревська, Бай Бінь, Лі Дзюнь, Лу Цзя, О. Маркова, В. Москаленко, М. Чернявська, Чжао Сяошень, Шен Юєн та ін.), у музично-педагогічній науці (Н. Гуральник, А. Зайцева, А. Козир, Є. Куришев, В. Крицький, О. Ляшенко, Ма Ге Шунь, Пан На, Г. Падалка, М. Петренко, Сюй Дін Чжун, Цяо Лі, О. Щолокова та ін.) показує, що інтерпретація у музичному навчанні завжди була предметом особливої уваги педагогів-музикантів. Вона знаходилась у прямій залежності від розвитку музичного мистецтва за його стильовими змінами та новими підходами до виконавської діяльності.

Визначення теоретичної й практичної значущості підготовки майбутніх учителів музики до виконавсько-інтерпретаційної діяльності, розробка шляхів оптимізації цього виду педагогічної діяльності, актуальність, своєчасність та недостатній рівень дослідження окресленої проблеми зумовили вибір теми дисертаційного дослідження: *«Формування готовності майбутнього вчителя музики до виконавсько-інтерпретаційної діяльності у процесі інструментального навчання»*.

Зв'язок роботи з науковими програмами, планами, темами. Дисертаційне дослідження виконано відповідно до плану науково-дослідної роботи кафедри фортепіанного виконавства і художньої культури Інституту мистецтв Національного педагогічного університету імені М.П. Драгоманова з проблеми «Зміст, форми, методи і засоби вдосконалення підготовки

вчителів музики» (протокол № 5 від 26 грудня 2014 року). Тема дисертаційного дослідження затверджена Вченою радою Національного педагогічного університету імені М.П. Драгоманова (протокол № 3 від 29 жовтня 2014 року).

Мета дослідження - розробити, теоретично обґрунтувати та експериментально перевірити методика формування готовності майбутнього вчителя музики до виконавсько-інтерпретаційної діяльності у процесі інструментального навчання.

Об'єкт дослідження - процес інструментальної підготовки майбутніх учителів музики на факультетах мистецтв педагогічних університетів.

Предмет дослідження - теоретико-методологічне та методичне забезпечення готовності майбутнього вчителя музики до виконавсько-інтерпретаційної діяльності у процесі інструментального навчання.

Виходячи з мети дослідження, нами були поставлені наступні завдання:

1. Проаналізувати стан досліджуваної проблеми в психолого-педагогічній науці та мистецтвознавстві.

2. Теоретично обґрунтувати, визначити сутність готовності майбутнього вчителя музики до виконавсько-інтерпретаційної діяльності.

3. Розробити компонентну структуру, визначити критерії, показники, встановити рівні готовності майбутнього вчителя музики до виконавсько-інтерпретаційної діяльності у процесі інструментального навчання та розробити методика її діагностики.

5. Розробити принципи і педагогічні умови формування готовності майбутнього вчителя музики до виконавсько-інтерпретаційної діяльності у процесі інструментального навчання.

6. Розробити методичну модель готовності майбутнього вчителя музики до виконавсько-інтерпретаційної діяльності у процесі інструментального навчання.

7. Експериментально перевірити методичні основи готовності майбутнього вчителя музики до виконавсько-інтерпретаційної діяльності у процесі інструментального навчання.

Методологічну та теоретичну основу дослідження становлять наукові положення: філософії сучасної вищої освіти (В. Андрущенко, І. Зязюн, В. Кремень, В. Луговий, В. Лутай та ін.); положення компетентнісного підходу щодо інструментальної підготовки майбутнього вчителя (Н.Бібік, Е.Зеєр, А.Хуторської, В.Ягупов, Мен-Цзи, Сюнь Цзи, Ши Цзюнь-бо та ін.); наукові праці з теорії та методики музичної освіти (Н.Гуральник, О.Олексюк, В.Орлов, Т.Танько, Г.Падалка, Г.Побережна, О.Рудницька, Г.Шевченко, О.Щолокова, Ван Сі, У Іфан, Чжі Цзінь Чжоу, Хуан Чженцзе, Ян Суйжун та ін.). Методологічні засади підготовки фахівців мистецького профілю і майбутніх учителів музики в тому числі (І. Зязюн, О. Отич, Г. Падалка, О. Рудницька, В.Шульгіна, О. Щолокова та ін.); психолого-педагогічні концепції підготовки вчителя музики (Л. Арчажникова, А.Болгарський, А.Козир, В. Орлов, Г. Падалка,

О. Ростовський, О. Рудницька, Д. Юник та ін.); роботи з виконавської інтерпретації мистецьких творів (Ю. Вахраньов, Н. Корихалова, О.Котляревська, Бай Бінь, Лі Дзюнь, Лу Цзя, О. Маркова, В.Москаленко, Пан На, М. Чернявська, Чжао Сяошень, Шен Юєн та ін.).

Для досягнення мети та вирішення поставлених завдань було використано такі **методи** дослідження:

- теоретичні: аналіз філософської, психолого-педагогічної літератури, нормативно-правових документів, дисертаційних робіт для визначення концептуальних положень досліджуваної проблеми; вивчення навчальних планів, програм, посібників, методичної літератури з метою виявлення чинників й особливостей впливу на якість інструментальної підготовки майбутнього вчителя музики у процесі виконавсько-інтерпретаційної діяльності;

- емпіричні: діагностичні (бесіди, опитування, анкетування, тестування); обсерваційні (педагогічне спостереження), педагогічний експеримент (констатувальний, формувальний, контрольний), що дозволило діагностувати рівні сформованості готовності студентів до виконавсько-інтерпретаційної діяльності у процесі інструментального навчання;

- математично-статистичні: кількісна та якісна обробка отриманих експериментальних результатів дослідження, відображення їх у графічному вигляді, що забезпечило фіксацію результатів вимірювання та перевірку ефективності розробленої поетапної методики формування готовності студентів до виконавсько-інтерпретаційної діяльності у процесі інструментального навчання.

Наукова новизна дослідження полягає в тому, що вперше:

- розроблені*: компонентна структура та теоретична модель готовності майбутнього вчителя музики до виконавсько-інтерпретаційної діяльності у процесі інструментального навчання; критерії та показники даного феномена;

- уточнено* поняття «готовність до виконавсько-інтерпретаційної діяльності майбутнього вчителя музики» і сутність її формування в процесі інструментальної підготовки студентів, що введено в науковий обіг;

- визначено*: функції, комплекс методів і прийомів; методичні підходи та принципи цього напрямку навчальної діяльності;

- подальшого розвитку набули*: засоби комплексної діагностики готовності майбутнього вчителя музики до виконавсько-інтерпретаційної діяльності у процесі інструментального навчання.

Практична значущість дослідження полягає в тому, що його теоретичні висновки та експериментальні результати можуть слугувати: для оновлення змісту навчальних курсів з інструментальної підготовки студентів, уточнення планів і програм для майбутніх учителів музики, розробки методичних рекомендацій з формування готовності майбутнього вчителя музики до виконавсько-інтерпретаційної діяльності у процесі інструментального навчання. Виділені специфічні особливості підготовки

китайських студентів до інструментальної діяльності, з урахуванням їх національних, ментальних і культурних особливостей, що дозволяє інтегрувати результати дослідження в освітнє середовище КНР.

Апробація результатів дослідження проводилась у процесі виступів і обговорень основних положень та результатів дослідження на науково-методичних і науково-практичних конференціях, педагогічних нарадах. Міжнародних: «Педагогічних читаннях пам'яті професора О.П. Рудницької» (Київ, 2014), «Сучасні аспекти проектування мистецької освіти» (Тайюань, Китай, 2013); «Мистецька освіта у вимірах сучасності» (Київ, 2014), «Культурний контекст – основа творчого саморозвитку національно свідомої особистості» (Стаханов, 2014), «Гуманістичні орієнтири мистецької освіти» (Київ, 2013, 2015); «Мистецька освіта в Україні: проблеми теорії і практики» (Київ, 2014); «Сучасні проблеми виконавської підготовки викладачів мистецьких дисциплін» (Херсон, 2016); IV Міжнародній науково-практичній конференції «Час мистецької освіти: традиції і новаторство» (Харків, 2016); на засіданнях кафедри теорії і методики музичної освіти, хорового співу і диригування факультету мистецтв імені А.Авдієвського та щорічних звітних науково-практичних конференціях професорсько-викладацького складу, аспірантів і докторантів Національного педагогічного університету імені М.П. Драгоманова (Київ, 2014-2016).

Впровадження результатів дисертаційного дослідження здійснено в навчально-виховний процес: факультету мистецтв Національного педагогічного університету імені М.П. Драгоманова (довідка № 07-10/1292 від 23.12. 2016 р.), факультету музичної і хореографічної освіти ДЗ «Південноукраїнський національний педагогічний університет імені К.Д. Ушинського» (довідка № 3064/17 від 23.12. 2016 р.), Донбаського державного педагогічного університету (довідка № 68-16-1080 від 30.12. 2016 р.).

Публікації. Основні теоретичні положення і висновки дисертації відображено в 7 одноосібних публікаціях, 5 з яких надруковано в провідних фахових виданнях України з педагогіки, 1 – у міжнародному науковому виданні.

Структура та обсяг дисертації. Дисертація складається: зі вступу, трьох розділів, висновків до кожного розділу, загальних висновків, списку використаних джерел (218 найменувань, з них 17 – іноземними мовами). Загальний обсяг дисертації становить: 236 сторінок, з них 198 - основного тексту. Робота містить 10 таблиць, 5 рисунків, що разом з додатками становить 21 сторінку.

ОСНОВНИЙ ЗМІСТ ДИСЕРТАЦІЇ

У **вступі** обґрунтовано актуальність проблеми, визначено мету, об'єкт, предмет, завдання, методи дослідження, розкрито методологічну основу, наукову новизну дисертаційного дослідження, практичне значення

одержаних результатів, подано відомості про апробацію та впровадження результатів дисертації.

У **першому** розділі дисертації «*Теоретико-методологічні основи методичної системи інструментально-виконавської підготовки майбутніх учителів музики*» представлений філософський, психолого-педагогічний, мистецтвознавчий аналіз означеної проблеми, визначена структура та науково-методичні підходи до інструментально-виконавської підготовки студентів.

Проблема виконавської інтерпретаційної діяльності майбутнього вчителя музики належить до складного ієрархічного утворення, пов'язаного з розвитком, становленням і соціалізацією особистості. У дослідженнях О.Ляшенко зазначено, що ефективність професійної підготовки майбутніх учителів музики прямо пропорційно залежить від теоретичного вивчення та практичного засвоєння художньо-педагогічної інтерпретації музичних творів. Умовами реалізації цього процесу художньо-педагогічної інтерпретації музичних творів є: варіативність організаційних форм, методів та прийомів навчання; домінантність певних цілей, завдань, методів та форм роботи спрямованих на художньо-музичну інтерпретацію творів; діалогічність як фактор художньо-педагогічного спілкування.

Виконавсько-інтерпретаційна діяльність майбутнього вчителя музики полягає у віднайденні різноманітних інтонаційних можливостей у процесі опрацювання музичного тексту інструментального твору. Загальновідомо, що бездумне наслідування еталонів перетворює інтерпретаційну діяльність музиканта-виконавця в репродуктивну. Тому в процесі навчання студентів факультетів мистецтв педагогічних університетів необхідно виховувати почуття власного активного ставлення до музичних творів, бажання реалізувати себе як особистість у творчому процесі. Наслідування, яке активно використовується на початковій стадії навчання, через певний час починає загальмовувати подальший професійний зріст студентів, становлення їх творчої індивідуальності. Певною мірою накопиченні знання, психологічно пригнічують творчу ініціативу людини. І тут очевидною стає перевага інтеграційної системи викладання музично-виконавських дисциплін, котрі ґрунтуються на власному виконавстві, на чуттєвому невербальному сприйнятті музики та на образному мисленні.

Основними підходами готовності майбутнього вчителя музики до виконавсько-інтерпретаційної діяльності у процесі інструментального навчання є: *системний, особистісно-зорієнтований, рефлексивний, компетентнісний, діяльнісно-творчий*.

Виходячи із розуміння формування готовності майбутніх учителів музики до виконавсько-інтерпретаційної діяльності у процесі музично-інструментального навчання, що сприяє виконавському втіленню різних граней музичного образу відповідно до логіки розвитку його художньої сутності та спроможності привносити особистісно-духовний смисл у зміст інтерпретованого музичного твору, нами було представлено структуру

означеного педагогічного явища у єдності мотиваційно-спрямованого, когнітивно-оцінювального, виконавсько-самостійного і творчо-продуктивного компонентів.

Мотиваційно-спрямований компонент охоплює вияв зацікавленості студентів інструментально-виконавською діяльністю, що визначається усвідомленням значущості набуття інтерпретаційних умінь. *Когнітивно-оцінювальний* компонент готовності майбутнього вчителя музики до виконавсько-інтерпретаційної діяльності в процесі інструментального навчання характеризується сформованістю мистецько-професійного тезаурусу та відпрацьованістю умінь і навичок здійснювати педагогічно спрямований виконавський аналіз інструментальних творів для фортепіано, зокрема творів педагогічного репертуару. Цей компонент забезпечує практичний аспект успішної й ефективної професійної виконавсько-інтерпретаційної діяльності майбутніх учителів музики. *Виконавсько-самостійний* компонент готовності майбутнього вчителя музики до виконавсько-інтерпретаційної діяльності в процесі інструментального навчання визначає наявність технічних умінь та навичок, специфічних художньо-виконавських умінь, які забезпечують творче спілкування з творами музичного мистецтва і слухацькою аудиторією, а також ступінь рефлексивної й контрольної-оцінювальної спроможності майбутнього вчителя музики під час художнього відтворення музичного образу твору. *Творчо-продуктивний* компонент передбачає певний ступінь підготовленості студентів до здійснення інтерпретаційної діяльності, його характеризують розвинені вміння здійснювати вербальне повідомлення та музично-виконавський показ, встановлювати й підтримувати зворотний зв'язок у спілкуванні з аудиторією.

У **другому** розділі дослідження *«Методичні основи готовності майбутніх учителів музики до виконавсько-інтерпретаційної діяльності»* розкрито систему педагогічних принципів, обґрунтовано основні функції мистецької освіти, розроблено модель готовності студентів до виконавсько-інтерпретаційної роботи.

Основними функціями музично-інструментального навчання майбутніх учителів музики визначено: пізнавальну, інтерактивну, перетворювальну, гедоністичну, креативну.

Визначені наукові підходи, функції музично-виконавської інтерпретаційної діяльності майбутнього музиканта-педагога, а також виокремлені принципи музично-педагогічної освіти (культуровідповідності; рефлексивності; єдності емоційного і технічного у музичному навчанні; діалогічної взаємодії; активізації музично-творчої діяльності, спонукання до творчого самовираження) стали визначальним теоретичним системотворчим чинником та методологічною основою моделі готовності майбутнього вчителя музики до виконавсько-інтерпретаційної діяльності у процесі музично-інструментального навчання (рис. 1).



Рис. 1. Модель формування готовності майбутнього вчителя музики до виконавсько-інтерпретаційної діяльності у процесі музично-інструментального навчання

Процес моделювання готовності здобувачів вищої освіти – майбутніх музикантів-педагогів до інструментальної виконавсько-інтерпретаційної діяльності ґрунтувався на кількох взаємопов'язаних наукових підходах, серед яких домінуючим є системний підхід, узгоджений із деякими іншими загальнофілософськими та загальнонауковими підходами, що визначили провідні напрями дослідження означеного педагогічного явища.

Критерієм сформованості мотиваційно-спрямованого компонента готовності майбутнього вчителя музики до виконавсько-інтерпретаційної діяльності визначено ступінь умотивованості набуття виконавсько-інтерпретаційних умінь. Його показники: сформованість потреби у здійсненні інструментально-виконавської діяльності; міра прояву зацікавленості здобувачів вищої освіти інструментальною роботою.

Критерієм когнітивно-оцінювального компонента готовності майбутнього вчителя музики до виконавсько-інтерпретаційної діяльності визначено ступінь опанування майбутніми фахівцями інструментальними знаннями, вміннями та навичками в інтерпретації музичних творів. Показниками цього критерію виступають: міра сформованості мистецько-професійного тезаурусу; ступінь вироблення умінь і навичок у галузі інструментально-виконавської інтерпретації.

Критерієм виконавсько-самостійного компонента готовності майбутнього вчителя музики до виконавсько-інтерпретаційної діяльності є міра особистісної потреби майбутнього вчителя музики до художнього відтворення музичного образу твору. Його показники: сформованість умінь здійснювати самооцінку та забезпечувати самоконтроль у процесі здійснення виконавської інтерпретації музичного твору; володіння технікою художнього виконання, комплексом художньо-інтерпретаційних засобів музичної виразності (музичне інтонування, використання темброво-акустичних особливостей інструменту, артикуляційна та аплікатурна досконалість виконання тощо).

Критерієм творчо-продуктивного компонента готовності майбутнього вчителя музики до виконавсько-інтерпретаційної діяльності в процесі інструментального навчання є ступінь підготовленості студентів до виконання інтерпретаційної діяльності. Через означений критерій творчо-продуктивний компонент реалізується в таких показниках: готовність до творчої самостійності в інтерпретаційній роботі над музичними творами; розвиненість художньо-артистичної майстерності (сценічно-емпатійне перевтілення, самостійність, виразність, оригінальність інтерпретації). Системність і процесуальну цілісність готовності майбутнього вчителя музики до виконавсько-інтерпретаційної діяльності в процесі інструментального навчання забезпечує взаємозв'язок та взаємозалежність названих компонентів.

Діагностування кожного компонента готовності майбутнього вчителя музики до виконавсько-інтерпретаційної діяльності в процесі інструментального навчання передбачало використання відповідних форм й

методів: сформованість мотиваційно-спрямованого компонента, визначення усвідомлення майбутніми музикантами-педагогами значущості набуття інтерпретаційних умінь проходило на основі спеціальних опитувальників; когнітивно-оцінювальний компонент вимірювався з використанням методів тестування й творчих завдань; виконавсько-самостійний та творчо-продуктивний компоненти діагностувалися у процесі підготовки самостійної музично-інструментальної концепції твору педагогічного репертуару – творчого проекту, що передбачав вербальне повідомлення та музично-виконавський показ.

У відповідності до виокремлених у дослідженні компонентів готовності майбутнього вчителя музики до виконавсько-інтерпретаційної діяльності, критеріїв і показників їх сформованості, а також на основі аналізу психолого-педагогічних досліджень з проблем вивчення рівнів навченості суб'єктів навчання, було визначено рівні сформованості досліджуваного педагогічного феномена, а саме: *високий, достатній, середній, низький*.

За результатами дослідження інструментально-виконавської інтерпретаційної діяльності майбутніх учителів музики в логіці формування мотиваційно-спрямованого, когнітивно-оцінювального, виконавсько-самостійного і творчо-продуктивного компонентів готовності майбутнього вчителя музики до виконавсько-інтерпретаційної діяльності в процесі інструментального навчання, було розроблено такі етапи:

Інформаційно-пошуковий: вивчення вихідного рівня сформованості кожного компонента досліджуваного педагогічного явища за визначеними критеріями й показниками, реалізація комплексу діагностичних методів, зокрема опитування, анкетування, тестування тощо; виокремлення серед методів музичного навчання пошукової діяльності та створення діагностичної карти-характеристики кожного студента, залученого до педагогічного експерименту з визначенням музично-виконавських та технічних даних, репертуарного списку, з аналізом сольного виступу тощо.

Регулятивно-виконавський етап: розвиток позитивного ставлення до музично-виконавської інтерпретаційної діяльності, зокрема фортепіанного виконавства; визначення основних підходів до формування готовності майбутніх учителів музики до інструментально-виконавської (фортепіанної) інтерпретаційної діяльності; формування мотиваційно-спрямованого, когнітивно-оцінювального, виконавсько-самостійного і творчо-продуктивного компонентів досліджуваного феномена, розвиток художньо-інтерпретаційних умінь у процесі інструментального виконавства, створення аналітичних етюдів виконуваних творів із залученням методу аналізу-інтерпретації.

Оперативно-рефлексивний етап мав на меті активізацію механізмів самопізнання, самореалізації майбутніх учителів музики, формування умінь і навичок самовдосконалення технічної підготовки здобувачів вищої освіти та самостійної художньої й виразної інтерпретації музичних творів різних жанрів в стилів.

Проективно-креативний етап: творча реалізація набутих умінь і навичок музично-виконавської інтерпретаційної діяльності (фортепіанне виконавство) з використанням методу проектів.

Основними методами, що впливають на формування виокремлених структурних компонентів готовності майбутнього вчителя музики до виконавсько-інтерпретаційної діяльності в процесі інструментального навчання виявлено: метод «професійне портфоліо»; метод створення художнього історико-культурного контексту; метод аналізу-інтерпретації музичних творів; метод художньо-творчих проектів. Визначені методи позитивно вплинули на формування готовності майбутнього вчителя музики до виконавсько-інтерпретаційної діяльності, сприяли вдосконаленню особистісно-духовної сфери майбутніх фахівців, здатності до сценічного перевтілення, рефлексії тощо.

У **третьому** розділі – *“Дослідно-експериментальна робота з формування готовності майбутнього вчителя музики до виконавсько-інтерпретаційної діяльності в процесі інструментального навчання”* – розкрито питання організації та проведення констатувального та формувального експериментів, визначено рівні сформованості готовності майбутнього вчителя музики до виконавсько-інтерпретаційної діяльності в процесі інструментального навчання, впроваджена запропонована модель, здійснений аналіз результатів експериментальної роботи.

Вивчення сформованості досліджуваного феномена проводилося із застосуванням наступних методів:

- опитування (для визначення усвідомлення майбутніми музикантами-педагогами значущості набуття інтерпретаційних умінь, сформованість мотиваційно-спрямованого компонента). Студентам було запропоновано відповісти на запитання опитувальників: «Спрямованість особистості» (методика В.Смекала, М.Кучера в авторській модифікації), «Здатність до самоаналізу» (модифікація методики самоставлення В.Століна і С.Пантелєєва), «Визначення типу майбутньої професії» (методика Е.Климова), «Опитувальник професійних переваг» (методика Дж. Голанда).

- тестування (для вивчення когнітивно-оцінювального компоненту, передусім сформованості мистецько-професійного тезаурусу, інтерпретаційних знань майбутніх учителів музики). Тестування мистецько-професійного тезаурусу майбутніх музикантів-педагогів відбувалося з урахуванням усіх вимог педагогічної тестології, серед яких застосування шкали відношень або, як мінімум, шкали інтервалів, надійність, валідність, дискримінативність, наявність нормативних даних, а також такі вимоги, як просте формулювання і однозначність тестових завдань, обмеження часу їх виконання, соціокультурна адаптивність тесту, операціоналізація, верифікація тощо. Процедура тестування була успішно реалізована в умовах віртуального навчального середовища MOODLE, яке надає можливість здійснити оцінювання якості тестових матеріалів, а також проаналізувати

отримані результати на основі статистичних засобів автоматизованого аналізу середовища MOODLE.

- творчих завдань (створення аналітичних етюдів для перевірки виконавсько-самостійного компоненту готовності до виконавсько-інтерпретаційної діяльності, зокрема уміння здійснювати педагогічно спрямований виконавський аналіз інструментальних творів для дітей). Для аналітичних етюдів були використані твори музично-педагогічного репертуару: зразки української дитячої інструментальної музики (В. Барвінського, І. Берковича, В. Косенка, Л. Ревуцького, Г. Саська, М. Сильванського, В. Сильвестрова, М. Скорика, В. Сокальського, К. Стеценка, Ю. Щуровського, М. Шука та ін.), твори зарубіжних композиторів-класиків, що входять до програми з музики (твори з «Дитячого альбому» та фортепіанного циклу «Пори року» П. Чайковського, дитяча музика Й. Баха, Р. Шумана, С. Прокоф'єва, інших відомих авторів). Методичним підґрунтям для виконання творчого завдання став метод аналізу-інтерпретації творів мистецтва (Л. Масол) як сучасний підхід до аналізу музичних творів, збагачений індивідуальним асоціативно-емоційним досвідом виконавця, пов'язаний з пошуком особистісно значущих смислів, співзвучних духовному досвіду слухачів.

- творчих проектів («Світ моїх музичних вражень», «Пори року», «Фортепіанна музика С. Прокоф'єва» та ін. з вербальним повідомленням та музично-виконавським показом задля діагностування творчо-продуктивного компоненту).

Констатувальний експеримент, у якому брали участь 320 студентів, дав змогу встановити, що високий рівень сформованості готовності майбутнього вчителя музики до виконавсько-інтерпретаційної діяльності в процесі інструментального навчання виявили 6,5% студентів. Ці студенти продемонстрували високу зацікавленість здійсненням інструментально-виконавської діяльності, розуміння значущості формування мистецько-професійного тезаурусу, вмотивованість у набутті інтерпретаційних знань, умінь і навичок, сформованість потреби у здійсненні інструментально-виконавської (фортепіанної) діяльності, адекватну самооцінку, потяг до саморозвитку й самовдосконалення.

Студенти *високого* рівня продемонстрували глибокі загально-культурні й специфічні музичні та музично-інтерпретаційні знання, сформовані виконавські вміння, розвинене музичне й аналітичне мислення, переконливі інтерпретації музичних творів (6,5%).

Достатній рівень виявили 27,5% майбутніх учителів музики, які характеризувалися досить позитивним ставленням до музично-виконавської інтерпретаційної діяльності, проте не завжди стійка зацікавленість у майбутній професії. У студентів були наявні досить глибокі загально-культурні й специфічні музичні та музично-інтерпретаційні знання, сформовані виконавські вміння, розвинене музичне й аналітичне мислення, проте відзначалася пасивність під час вирішення творчих виконавських

завдань, їх інтерпретації музичних творів були дещо формалізовані, здатність до професійного самовдосконалення обмежена.

Середній рівень показали 52,1% студентів, у яких спостерігалася слабка зацікавленість у музично-виконавській інтерпретаційній діяльності як одному з видів професійної діяльності майбутнього вчителя музики. Студенти задовільно застосовували музичні знання і специфічну музичну термінологію, проте не могли вільно оперувати ними. Музично-аналітичні навички виявилися слабо сформованими, орієнтація в прийомах і методах музично-інтерпретаційної діяльності поверхневою, уміння здійснювати самооцінку та забезпечувати самоконтроль у процесі здійснення виконавської інтерпретації музичного твору недостатніми.

Низький рівень виявили 13,9% студентів. Цей рівень характеризувався низьким і нестійким характером мотивації до здійснення музично-виконавської інтерпретаційної діяльності, обмеженістю мистецько-професійного тезаурусу. У студентів низького рівня готовності до виконавсько-інтерпретаційної діяльності була майже відсутня техніка художнього виконання, володіння комплексом засобів музичної виразності було недостатнім. Також не була виявлена потреба у творчому самовираженні, слабо проявилася здатність до сценічно-емпатійного перевтілення, виконавської рефлексії й творчої ініціативи. Загалом студенти довели неспроможність здійснювати аналіз-інтерпретацію виконуваного музичного твору.

Проведення констатувального зрізу дало підстави стверджувати превалювання середнього рівня сформованості готовності майбутнього вчителя музики до виконавсько-інтерпретаційної діяльності в процесі інструментального навчання.

Формувальна робота, у якій брали участь 165 студентів, здійснювалася упродовж чотирьох етапів (інформаційно-пошукового, регулятивно-виконавського, оперативного-рефлексивного, проєктивно-креативного) й спрямовувалася на формування готовності майбутнього вчителя музики до виконавсько-інтерпретаційної діяльності, вдосконалення техніки художнього виконання, відпрацювання художньо-інтерпретаційних умінь студентів у процесі індивідуальних та групових занять з курсів основного музичного інструменту, ансамблю і концертмейстерського класу, художньо-педагогічної інтерпретації та ін. Серед методів музичного навчання ефективним виявилось створення діагностичної карти-характеристики кожного студента, залученого до формувального експериментального дослідження, з визначенням музично-виконавських та технічних даних, репертуарного списку, з аналізом сольного виступу тощо (метод «професійне портфоліо»); створення аналітичних етюдів виконуваних творів із залученням методу аналізу-інтерпретації.

Наприкінці кожного з етапів формувального експерименту перевірялася ефективність визначених форм та методів формування готовності майбутнього вчителя музики до виконавсько-інтерпретаційної

діяльності в процесі інструментального навчання, здійснювалися контрольні зрізи: творчі завдання, комплексні тести, опрацьовувалися результати різних форм звітностей студентів (академконцертів, заліків, екзаменів), що допомогло простежити динаміку формування досліджуваного педагогічного явища в студентів експериментальної і контрольної груп (рис. 2).

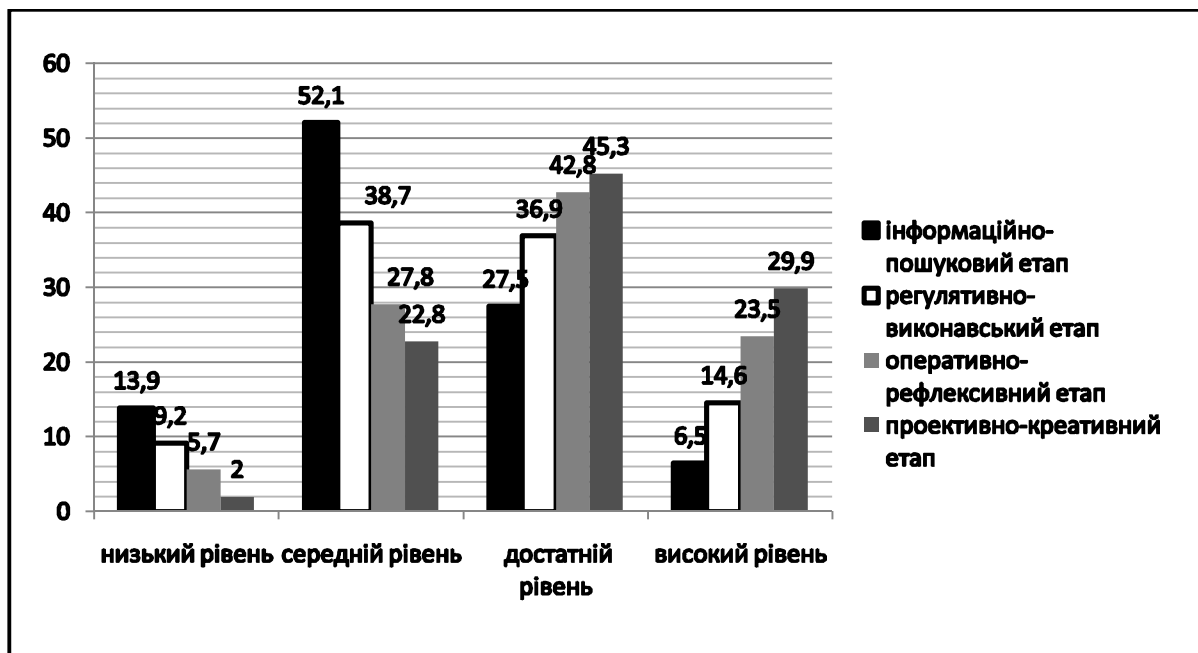


Рис. 2. Динаміка рівнів сформованості готовності майбутнього вчителя музики до виконавсько-інтерпретаційної діяльності в процесі інструментального навчання на контрольному етапі педагогічного експерименту (у %).

Показники сформованості готовності майбутнього вчителя музики до виконавсько-інтерпретаційної діяльності в процесі інструментального навчання здобуті з достатньою вірогідністю, що підтверджено обчисленням статистичної достовірності різниці між середніми значеннями показників діагностування в експериментальних і контрольних групах з використанням t-критерію Стьюдента за формулою:

$$t_{\text{емп}} = \frac{x_1 - x_2}{\sqrt{m_1^2 + m_2^2}}$$

де x_1 і x_2 – середні арифметичні значення змінних в експериментальних і контрольних групах;

m_1 і m_2 – величини середніх помилок, які обчислюються за формулою:

$$m = \frac{\sigma}{N}$$

де σ – середня квадратична, яка обчислюється за формулою:

$$\sigma = \sqrt{\frac{\sum(x_i - \bar{x})^2}{N}}$$

де N – кількість досліджуваних.

Таблиця 1

		<i>Експериментальні групи</i>	<i>Контрольні групи</i>
Середнє значення	\bar{X}	86,87	78,19
Стандартне відхилення	σ	6,11	7,85
Кількість тестованих	N	62	71
Помилка вимірювання	m_i	0,10	0,11

Для порівняння результатів експериментальної і контрольної групи було сформульовано статистичні гіпотези:

H_0 : Застосування методики формування готовності майбутнього вчителя музики до виконавсько-інтерпретаційної діяльності в процесі інструментального навчання в експериментальних групах є неефективним, а результати \square випадковими.

H_1 : Застосування методики формування готовності майбутнього вчителя музики до виконавсько-інтерпретаційної діяльності в процесі інструментального навчання в експериментальних групах є ефективним, а результати \square не випадкові.

Якщо $t_{\text{емп}} \square t_{\text{крит}}$, то нульова гіпотеза (H_0) відхиляється та приймається альтернативна гіпотеза H_1 ; $t_{\text{крит}}$ знаходимо в таблиці з теоретичним значенням t-розподілу Стьюдента, що дорівнює 3.4602 та 3,4466 для $\alpha = 0.01$ ($\rho = 0,999$) та рівнів вільності (свободи) 60 та 69 відповідно.

$t_{\text{емпіричне}}$	57,70
$t_{\text{критичне}}$	3,45
$t_{\text{емп}} \square t_{\text{крит}}$	приймається альтернативна гіпотеза

Отже, впровадження розробленої моделі формування готовності майбутнього вчителя музики до виконавсько-інтерпретаційної діяльності в

процесі інструментального навчання в експериментальних групах було ефективним, а результати □ не випадковими. Проведена дослідно-експериментальна робота довела ефективність розробленої моделі формування готовності майбутнього вчителя музики до виконавсько-інтерпретаційної діяльності в процесі інструментального навчання, що виявилось в якісних показниках і динаміці формування досліджуваного феномена й свідчить про розв'язання поставлених завдань та мети.

ВИСНОВКИ

У дисертаційній роботі наведено теоретичне узагальнення та нове вирішення проблеми формування готовності майбутнього вчителя музики до виконавсько-інтерпретаційної діяльності, що знайшло відображення в теоретичному обґрунтуванні та експериментальній перевірці означеного процесу та відповідної методики. У результаті дослідження отримано наступні висновки.

1. Незважаючи на значну кількість науково-методичних робіт з музично-виконавської підготовки студентів, проблема формування здатності майбутніх вчителів музичного мистецтва до створення самостійної інтерпретації музики (самостійного використання виконавсько-інтерпретаційного досвіду в педагогічній роботі з учнями) лишилась поза увагою вчених. Отже, визначення педагогічних підходів до формування готовності майбутнього вчителя музики до виконавсько-інтерпретаційної діяльності є актуальною проблемою, вирішення якої надасть змогу удосконалити підготовку студентів педагогічних університетів до музично-виховної роботи в школі.

2. Розкрито сутність готовності майбутнього вчителя музики до виконавсько-інтерпретаційної діяльності, під якою розуміємо здатність до виразного виконавського втілення музичного твору на основі глибокого проникнення у художньо-образний зміст музики та привнесення особистісно-духовного смислу в його усвідомлення. Виявлено компонентну структуру готовності майбутнього вчителя до виконавсько-інтерпретаційної діяльності, яку складають *мотиваційно-спрямований* компонент, що передбачає зацікавленість студентів виконавською діяльністю та усвідомлення значущості інтерпретаційних умінь у практичній роботі вчителя музичного мистецтва в школі; *когнітивно-оцінювальний*, зміст якого складають сформованість мистецького тезаурусу та музично-аналітичних умінь студентів; *виконавсько-самостійний* компонент, який спонукає майбутнього вчителя до рефлексивного осмислення власних результатів інтерпретації музичного твору та внесення коректив до її удосконалення; *творчо-продуктивний*, що відображає здатність до самостійного вибору образно-відтворювальних та художньо-технічних засобів виконання музичного твору та донесення його змісту до учнівської слухацької аудиторії.

3. Основними критеріями готовності майбутнього вчителя музики до виконавсько-інтерпретаційної діяльності визначено *ступінь умотивованості* набуття студентами виконавсько-інтерпретаційних умінь, що визначається за показниками: наявність потреби у здійсненні інструментально-виконавської діяльності; міра прояву зацікавленості здобувачів вищої освіти інструментальною роботою; *ступінь опанування* майбутніми фахівцями інструментальними знаннями, вміннями та навичками в інтерпретації музичних творів, що виявляється у показниках: міра сформованості мистецько-професійного тезаурусу; ступінь вироблення умінь і навичок у галузі інструментально-виконавської інтерпретації; *міра особистісної потреби* майбутнього вчителя музики до художнього відтворення музичного образу твору, показниками якого виступають: сформованість умінь здійснювати самооцінку та забезпечувати самоконтроль у процесі здійснення виконавської інтерпретації музичного твору; володіння технікою художнього виконання, комплексом художньо-інтерпретаційних засобів музичної виразності; *ступінь підготовленості* студентів до виконання інтерпретаційної діяльності. Через означений критерій творчо-продуктивний компонент реалізується в таких показниках: готовність до творчої самостійності в інтерпретаційній роботі над музичними творами; розвиненість художньо-артистичної майстерності.

4. Визначено принципи формування готовності майбутнього вчителя музики до виконавсько-інтерпретаційної діяльності, дотримання яких у цілісній сукупності забезпечує ефективність процесу навчання, а саме: принцип *культуровідповідності*, що спрямовує підготовку студентів у річище осягнення жанрово-стильових підходів до інтерпретації музики; *рефлексивності*, що полягає у зіставленні цінностей внутрішнього життя особистості із морально-світоглядними позиціями, відтвореними в мистецтві; принцип *єдності художнього і технічного*, що сприяє формуванню у студентів умінь вибору виконавсько-технічних засобів виразності відповідно до образного змісту твору; принцип *художньо-педагогічної взаємодії*, згідно якого навчальний процес вибудовується на засадах досягнення спільного взаєморозуміння і взаємовідчуття між викладачем і студентами у розробці інтерпретаційної моделі і виконавському втіленні інтерпретаційних задумів; принцип *активізації творчої діяльності*, сутність якого полягає у систематичному і послідовному спонуканні студентів до виявлення самостійності у осягненні у виконанні сутності музичного твору.

5. У результаті дослідження розроблено поетапну методику формування готовності студентів до виконавсько-інтерпретаційної діяльності, яку спрямовано на систематичний і послідовний розвиток у студентів умінь цілісного охоплення змістових засад музичної образності і адекватного відтворення її у власному виконанні та словесному супроводі. Основними методами визначено такі, як метод залучення студентів до складання «професійного портфоліо»; метод «аналізу-інтерпретації», що

спонукає майбутніх учителів до створення аналітичних етюдів виконуваних творів; метод діагностики поточних досягнень, метою якого є своєчасне виявлення і корекція виконавсько-інтерпретаційних умінь студентів. Важливе місце у запропонованій методиці посідають також метод варіантного тлумачення образного змісту музичних творів у виконавській і словесній формі і метод систематичного залучення студентів до художньо-творчого спілкування із учнівською слухацькою аудиторією.

6. Визначено етапи послідовного формування готовності – *інформаційно-пошуковий*, метою якого усвідомлення студентом власних інтерпретаційно-виконавських можливостей та перспективне планування їх розвитку; *регулятивно-виконавський*, в процесі якого актуалізується позитивне ставлення студентів до музично-виконавської інтерпретаційної діяльності, опанування навичками аналітичного осмислення змісту музичного твору; *оперативно-рефлексивний* етап, що активізує механізми самопізнання, розвиток навичок самовдосконалення у студентів; *проективно-креативний* етап, спрямований на творчу реалізацію набутих умінь і навичок музично-виконавської інтерпретаційної діяльності з використанням методу художньо-педагогічних проектів в орієнтації на концертно-просвітницьку діяльність у шкільному середовищі.

7. Результати формувального експерименту засвідчили ефективність запропонованої методики. Порівняльний аналіз даних, отриманих у контрольній та експериментальній групах засвідчив дієвість розроблених педагогічних пропозицій, що дає підстави рекомендувати їх для впровадження у практику музичного навчання студентів педагогічних університетів.

Проведене дослідження не вичерпує всіх питань розглянутої проблеми. Подальших досліджень потребує методика інструментального навчання студентів з обмеженою музично-виконавською підготовкою, розвиток художньо-педагогічних умінь інтерпретації музики в процесі опанування вокальних і хорових дисциплін, визначення педагогічних умов творчо-продуктивного спілкування викладача зі студентами в процесі інтерпретаційного опрацювання музичних творів.

ОСНОВІ ПОЛОЖЕННЯ ДИСЕРТАЦІЇ ВІДОБРАЖЕНО В ТАКИХ ПУБЛІКАЦІЯХ

1. Чень Бо. Сутнісна характеристика готовності майбутнього вчителя музики до виконавсько-інтерпретаційної діяльності у процесі музично-інструментального навчання /Чень Бо //Науковий часопис Нац. пед. ун-ту імені М.П.Драгоманова. Сер. № 14: Теорія і методика мистецької освіти: зб. наук. праць. – К.: НПУ, 2015. – Вип. 19 (24). – С.98-102.
2. Чень Бо. Компонентна структура готовності майбутнього вчителя музики до інструментально-виконавської діяльності. /Чень Бо //Науковий вісник

- Миколаївського національного університету імені В.О.Сухомлинського: педагогічні науки. № 3 (51). – Миколаїв: МНУ імені В.О. Сухомлинського, 2016. - С. 15-19.
3. Чень Бо. Методи діагностування готовності майбутніх учителів музики до здійснення виконавсько-інтерпретаційної діяльності у процесі музично-інструментального навчання /Чень Бо //Гуманізація навчально-виховного процесу: зб. наук. праць ДДПУ [За заг. ред. проф. В.І. Сипченка. - № 3 (77). – Харків: ТОВ «Вид-во НТМТ», 2016. - С. 72-80.
 4. Чень Бо. Когнітивно-мотиваційний напрям підготовки майбутнього вчителя музики до виконавсько-інтерпретаційної роботи зі школярами /Чень Бо //Науковий часопис Нац. пед. ун-ту імені М.П.Драгоманова. Сер. № 14: Теорія і методика мистецької освіти: зб. наук. праць. – К.: НПУ, 2016. – Вип. 21 (26). – С. 67-71.
 5. Чень Бо. Системний підхід до виконавсько-інтерпретаційної діяльності майбутнього вчителя музики /Чень Бо //Гуманізація навчально-виховного процесу: зб. наук. праць ДДПУ [За заг. ред. проф. В.І. Сипченка. – Вип. LXXV. – Слов'янськ: ДДПУ, 2016. – С. 10-16.
 6. Чень Бо. Специфика исполнительской музыкально-интерпретационной деятельности студентов институтов искусств педагогических университетов /ChenBo //Valarificareastrategiilorinovationaledezvoltareainvatamantuluiartisticcontemporan. – Balti: S.n. Tipogr «Indigoncolor», 2016. – С. 109-114.
 7. Чень Бо. Функціональний аналіз готовності студентів факультетів мистецтв до виконавсько-інтерпретаційної діяльності /Чень Бо //Сучасні проблеми виконавської підготовки викладачів мистецьких дисциплін: Наукове видання [За ред. проф. А.В. Козир та доц. К.О. Щедролоєвої.– Херсон: ХДУ, 2016. – С. 195-199.

АНОТАЦІЇ

Чень Бо. Формування готовності майбутнього вчителя музики до виконавсько-інтерпретаційної діяльності у процесі інструментального навчання. – Рукопис.

Дисертація на здобуття наукового ступеня кандидата педагогічних наук за спеціальністю 13.00.02 – теорія та методика музичного навчання/Національний педагогічний університет імені М. П. Драгоманова. – Київ, 2017.

У дисертації досліджується проблема формування готовності майбутнього вчителя музики до виконавсько-інтерпретаційної діяльності у процесі інструментального навчання. Конкретизовано поняття «готовність до виконавсько-інтерпретаційної діяльності», розкриті теоретичні та практичні аспекти формування цього феномена. Доведено ефективність формування готовності майбутнього вчителя музики до виконавсько-інтерпретаційної діяльності за умов впровадження експериментальної методики, яка

забезпечує динаміку формування рівнів досліджуваної готовності від низького до високого. Дана методика передбачає: розвиток спонукальних мотивів щодо самостійного створення інтерпретації музичного твору, поглиблення здатності до опанування музично-аналітичним мисленням, підвищення рівня творчої активності та здатності до рефлексивного осмислення результатів виконавсько-інтерпретаційної діяльності. Узагальнення результатів упровадження експериментальної методики у практику мистецьких ВНЗ України і Китаю дозволило визначити педагогічні умови формування готовності майбутнього вчителя музики до виконавсько-інтерпретаційної діяльності у процесі інструментального навчання.

Практичним результатом впровадження розробленої та апробованої моделі формування готовності майбутнього вчителя музики до виконавсько-інтерпретаційної діяльності у процесі інструментального навчання є позитивна динаміка зростання всіх структурних компонентів досліджуваного педагогічного явища, що дає підстави зазначити доцільність та перспективність її застосування для підвищення ефективності фахової підготовки майбутніх учителів музики у системі вищої музично-педагогічної освіти.

Ключові слова: майбутній вчитель музики, виконавсько-інтерпретаційна діяльність, модель, поетапна методика, готовність, інструментальне навчання.

Чень Бо. Формирование готовности будущего учителя музыки к исполнительско-интерпретационной деятельности в процессе инструментального обучения. - Рукопись.

Диссертация на соискание ученой степени кандидата педагогических наук по специальности 13.00.02 - теория и методика музыкального обучения /Национальный педагогический университет имени М. П. Драгоманова. - Киев, 2017.

В диссертации исследуется проблема формирования готовности будущего учителя музыки к исполнительско-интерпретационной деятельности в процессе инструментального обучения. Конкретизировано понятие «готовность к исполнительско-интерпретационной деятельности», раскрыты теоретические и практические аспекты формирования этого феномена. Доказана эффективность формирования готовности будущего учителя музыки к исполнительско-интерпретационной деятельности в условиях внедрения экспериментальной методики, которая обеспечивает динамику формирования уровней исследуемой готовности от низкого до высокого. Данная методика предусматривает: развитие побудительных мотивов относительно самостоятельного создания интерпретации музыкального произведения, углубления способности к овладению музыкально-аналитическим мышлением, повышение уровня творческой активности и способности к рефлексивному осмыслению результатов

исполнительско-интерпретационной деятельности. Обобщение результатов внедрения экспериментальной методики в практику художественных ВУЗУкраны и Китая позволило определить педагогические условия формирования готовности будущего учителя музыки к исполнительско-интерпретационной деятельности в процессе инструментального обучения.

Практическим результатом внедрения разработанной и апробированной модели формирования готовности будущего учителя музыки к исполнительско-интерпретационной деятельности в процессе инструментального обучения является положительная динамика роста всех структурных компонентов исследуемого педагогического явления, дает основания отметить целесообразность и перспективность ее применения для повышения эффективности профессиональной подготовки будущих учителей музыки в системе высшего музыкально-педагогического образования.

Ключевые слова: будущий учитель музыки, исполнительско-интерпретационная деятельность, модель, поэтапная методика, готовность, инструментальное обучение.

Chen Bo. Formation of readiness of the future teacher of music to performance-interpretation of the tool in the study. - Manuscript.

Thesis for a candidate s degree by specialty 13.00.02 - theory and methodology of music education /National Pedagogical Dragomanov University. - Kyiv, 2017.

In the dissertation the problem of formation of readiness of the future teacher of music to performance-interpretation of the tool in the study. Concretized the concept of «readiness-performing interpretative activity», revealed the theoretical and practical aspects of this phenomenon. The efficiency of formation of readiness of the future teacher of music to performance-interpretation of the conditions for the implementation of experimental technique that provides dynamic formation studied levels of readiness from low to high. This method involves: developing incentives on creating independent interpretation of a musical work, deepening the ability to capture musically analytical thinking, enhance creative activity and capacity for reflective thinking, interpretation of results of performing activities. Summary results of the implementation of experimental techniques in the practice of art universities of Ukraine and China allowed to define pedagogical conditions of formation of readiness preparedness for future teachers of music-performing interpretative activity in the instrumental training.

The practical result of the implementation developed and tested methodical model of readiness of the future teacher of music to performance-interpretation of the process tool training is a positive trend of growth of all structural components of the studied pedagogical phenomenon that gives rise to note the feasibility and prospects of its use to improve the professional training of future music teachers in higher educational musical education.

Keywords: future teacher of music, performing, interpretive activities, model, phased methodology, readiness, training tool.

